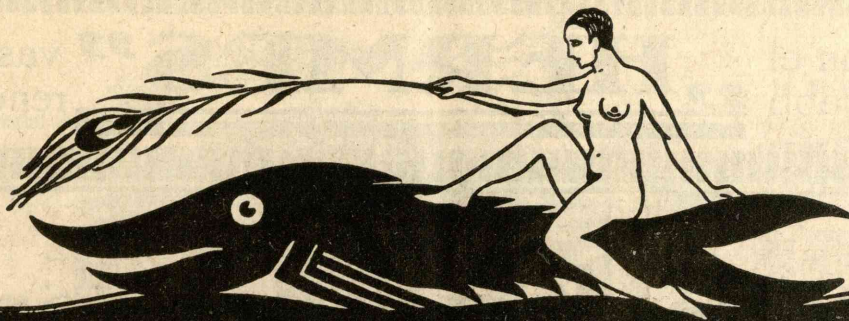

KÁVIÁR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

Revista Káviár este scrisă pentru intelectul absolut matur și luminat; instruim, creștem, luminăm pe teren sexual. Stăm pe nivel și spirit occidental în fața porții secolului al XX-lea. recomandăm natura cu greșelile și virtuțile ei, astfel — bine sau rău — cum a fost creată de Creatorul. Cine va observa altceva în Káviár. să nu mai ia în mână această revistă.

A Káviárt az érett, felvilágosodott, abszolút intellektuel számára írjuk; sexualis téren oktatunk, nevelünk, felvilágosítunk. Nyugati nivón és szellemben a XX-ik század kapuja előtt állunk, a természetet mutatjuk be hibáival és érényeivel, amilyennek — jól vagy rosszul — a Teremtő alkotta. Aki a Káviárban mást lát, ne vegye kezébe ezt az ujságot.

Le „Káviár” est destiné aux gens éveillés et absolument intelligents, nous enseignons, éduquons et éclaircissons sexuellement. Nous sommes sur un niveau occidental devant les portes du 20 ième siècle, nous présentons la nature avec ses fautes et ses vertus, telle que — bien ou mal — le Créateur l’a faite. Celui qui voit d’autre chose dans le „Káviár” ne doit pas lire ce journal!

H ü s é g

— Jakab Dezső rajza —

Ne utazzon el
a legujabb

„HERMES” vasuti menet-
rendkönyv nélkül

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét felhívjuk, hogy a nagy portóköltés és a hosszadalmas adminisztrációs munka elkerülése miatt a lapban hirdetett összes „Bán-dor” könyveket megvehetik mindama helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni. De a pénz előzetes beküldése ellenében, vagy utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadóhivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl. Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes laparúsítóknál, vagy fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendelhető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomása, (elfogyott)
2. Kató mint asszony 50
3. Kató válása, képekkel 50 —
(E két utóbbi csak korlátozott példányban)
4. Vera naplója, képekkel Dinár 70. —
5. Színész nő emlékiratai, 9 drb.
tollrajzzal Dinár 200. —
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon
1—26 szám, hibátlan összeállításban, a „Nőuralom” c. nagy sikert aratott regénnyel, kemény kötésben, Dinár: 80. —
7. Káviár 1931, II. fele, 562 oldalon,
27—52 szám, hibátlan összeállításban, az „Orosz cári balett titkaiból” c. páratlanul érdekes cikksorozattal, kemény diszkötésben, Dinár 80. —
8. Bestiák, négy darab fényképpel,
bibliofil kiadás, Dinár: 80. —
9. Párisi Album, tíz darab páros kép-
pel, Dinár 160. —
10. Kapu előtt, diákrege, 164 oldalon,
angol vászonkötésben, Dinár: 50. —
11. Káviár 1930—1929—1928—1927-ik,
esztendeje, egy nagy kötetben, kötve,
bármelyik esztendő ára Dinár: 245. —

Sajtó alatt van

és előjegyzéseket fenti fiókkiadóhivatalunk is elfogad az alábbi két új könyvre:

Hét szüzlány története
bibliofil kiadás, kemény diszkötésben,
külföldi ára 150 lei, Dinár: 50. —

Nőuralom

kemény diszkötésben, bibliofil kiadás,
külföldi ára 150 lei, Dinár: 50. —

Két új Bán-dor könyv

jelenik meg! Címe:

Hét szüzlány története és Nőuralom

Bibliofil, (wieni) kiadásban 200—200
kézzel számozott példányban, Bán-dor
legjobb írásaival, kemény diszkötésben.
Ára 100 lei, külföldön 150 lei értékű valuta.

A két könyv ára 200 lei, „ 300 „ „ „

Mivel a két könyv megjelenés előtt áll, felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy megrendeléseiket haladéktalanul tegyék meg, mert a kis példányszámra való tekintettel megtörténhetik, hogy a később érkező megrendeléseket leszállítani már nem tudjuk. Belföldre utánvét mellett, külföldre a pénz előzetes beküldése ellenében szállítjuk.

Divatcikkekben
a legjobb be-
szerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

(4)

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj (Lapkiadótulajd. S. Papp)

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárvaros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon	10 pengő
Romániában	240 lei
Csehslovákiában	40 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Szerkesztő:

BÁN-DOR

A megtermékenyítés

Irta: Dr. Gruber Miksa, egy. tanár

Hogy a nemi uton szapo-
rodó organizmusoknál egy új
élet keletkezzék, szükséges,
hogy a női petét a férfi on-
dója megtermékenyítse. Az
ondó termékenyítő képességét
nagyon apró kis testecskék-
nek köszönheti, amik töme-
gesen találhatók benne. Olyan
aprók ezek, hogy csak mik-
roszkop alatt, erős nagyítás
mellett láthatók. Az emberi
ondó minden cseppje tizez-
reit tartalmazza ezen testecs-
kéknek, amelyek, míg az
ondó friss és meleg, élénken
mozognak.

Ezen testecskék az ondó-
szálak. Három részt külön-
bőztetünk meg rajtuk: az u.
n. fejet, a középdarabot és
a farki részt. Hosszának leg-
nagyobb része a farki részre
jut. Az ondószálak mozgása
ezen farknak a lengései ut-
ján történik. Ennek segélyé-
vel jó hosszú utat képes
megtenni: egy óra alatt 18—
54 centimétert.

A női nemi szervekbe ju-
tott ondószálak csillószőreik
segélyével ama hely felé vándorolnak, ahol a pete talál-
ható. Az ondószálak eme

mozgása valóban olyan be-
nyomást tesz, mintha önálló
akarattal bíró lényeket látna
a szemlélő. Ezért nevezték
régebben az ondószálakat
ondóállatkáknak; ámde ezek
körántsem önálló életű és
szaporodásra képes lények,
hanem nagyon is könnyen
pusztuló sejtek, melyek igen
hamar elhalnak, ha nem
egyesülhetnek a petével.

A pete egy gömbölyded
sejt, melyen megkülönböztet-
jük a burkot, a sziket és a
csirahólyagot. A madarak
tojásaiban (ami megfelel a
női petének) ezen három
rész szabad szemmel is fel-
ismerhető.

Az emberi petesejt oly ki-
csi, hogy szabad szemmel
éppen hogy látható, de még
mindig óriási nagyságu az
ondószálhoz képest.

Éppen ezért azonban a
férfi nemzőmirigyben, a he-
rében, hasonlíthatatlanul na-
gyobb számban képződnek
ondószálak, mint petesejtek
a petefészekben, a női nem-
zőmirigyben, vagyis minden
érett petére körülbelül ezer-
millió ondószál jut. Ennyinek

kell képződni, hogy legalább
egynéhány elérje célját: a
petét. A tulnyomó többség
eltéveszti célját, tönkremegy,
mert még ha sikerül is ne-
kik a petéhez eljutniok, csak
egyetlenegy juthat be a pete
belsejébe.

Mihelyt az ondószál a
szikhez közel jutott, ez feléje
boltosul úgy, hogy egy duz-
zanat, az u. n. fogamzási
dudor képződik rajta. Ebbe
a dudorba hatol be az on-
dószál feje, míg a farka,
mely feladatát elvégezte, le-
válnak és feloldódik. Most a
dudor ismét elsimul, a meg-
termékenyítés megtörtént. E
pillanatban a sziken egy
ujabb hártya képződik, amely
megakadályozza egy máso-
dik ondószál behatolását.

Intimitások a reneszánsz korból

Hogy az erkölcsi felelősségérzésnek milyen mérvű hiánya mutatkozik a jómódu polgárság körében, megvilágosítja az a leírás, melyben az allensteini tragédiából ismert Schönebeck asszony második férje, Weber író, feleségének életét vázolja:

Schönebeck asszony ügyének tárgyalásánál a törvényszéki orvosszakértő felszólítására, saját magára való tekintet nélkül a legnagyobb részletességgel elmondta előéletét az esküdtek előtt, azt az életet, mely a bűnös utra vezette.

Husz évvel idősebb férje mint 19 éves asszonyt vezetett be a fiatal kapftánynét a tisztí társaságba. Ha az itt uralkodó viszonyokat hűségesen regénybe foglalná, a legpornografikusabb könyv is bakfisoknak való olvasmány lenne mellette. Már mint konfirmáló leány játékszerévé lett a görli tzi papnak, aki a következő évben öngyilkos lett, mikor a többi reábizott leánygyermekkel való üzelmei kiderültek. Alig volt 16 éves, egy a házban megforduló nő főhadnagy, aki ma mint parancsnok Elzászban a becsületes férfi szerepében tetszeleg, kihasználta az apától örökségileg terhelt leányka beteges hajlamait. És ha mindkét esetben „csak” szemérmétlen érintések-nél is maradt a dolog, mégis el lehet képzelni, mennyire megmérgezték a gyermek lelkét. Mint viruló fiatal asszony, alig egy éve a garnizonban, férje által, aki szenvedélyes vadász, minden második este és éjszaka egyedül hagyva, férjének egyik bajtársa, a szintén nő X. gróf udvarol neki. Eleinte megrémül a férfi kívánságától, az pedig így szól: „Nagyságos asszony, ha majd hosszabb ideig lesz az ezrednél, más-képpen fog gondolkodni. Ereszkedjünk le a csöcselékhez? Nem, inkább magunk közt maradunk.” A csodálkozó asszony az utolsó tromfot véli kijátszani, mikor egy éjszaka társaságból kísérté haza a gróf és ő azt felelte neki újabb ostromlására: „Szégyelje magát, gróf, mit fog gondolni a felesége.” „Ah — mosolygott a nemes gróf — ez ne okozzon fejfájást magának, mert ő ma este Z. főhadnagynál van.” Ezzel volt neki — mint Schönebeck asszony később megtudta — városzerzte ismert viszonya, amit a saját férje vallott be előtte ilyen cinikusan. De az asszonyka ellenállt és csak első gyermekének születése után, ami

ismét kiváltotta belőle a beteges állapotot, adta oda magát hónapokig tartó ostrom után férje jó barátjának, aki zászlóaljparancsnok volt ugyanabban az ezredben, nő és több gyermek apja; és ez a viszony az Allensteinba való áthelyezésig tartott, hol az asszony állítása szerint ez ezred hölgyeinek szigorubb nézetei voltak az ilyen dolgokról. És az akkori Schönebeck kapitány jó barátja és hűséges bajtársa ma a törzsnél van Breslauban! Természetesen lovag tetől talpig. Csak azt tette, amit a többiek is csináltak.

Ha ilyen társaságban egy huszéves asszony a legelőkelőbb családból erkölcsileg szenved, úgy az azonban rá követ emiatt, akinek még kedve van ehhez.

De hogy aztán Allensteinban is folytatta ezt az életet! C'est toujours seulement le premier pas, qui compte. És mindazok a mesék, hogy társadalmi körén kívül is vétkezett volna, bebizonyíthatóan valótlank. Az a kijelentése is, hogy Berlinben olyan társaságba lépett be, ahol teljesen vesztve látta magát és éppen ezért azonnal visszatért a gyermekeihez, csak egy bizonyos társaságra vonatkozott Berlin W. ben, melybe egy ismerős és tisztelt gyáros családja révén jutott be, akinek veje férjének öccse volt. Ebben a társaságban azonban olyan ünnepeket ültek, melyek az erkölcsről való minden könnyű felfogása dacára is utálattal töltötték el, miközben a gyáros és annak veje után még számtalan férfi kezén ment keresztül ebben a társaságban, ahol senkinek sem volt szabad megtagadni a tagok kívánságait.

Tehát: pap, tiszték, gróf, tiszteltreméltó gyárosok és erkölcsöt prédikáló előkelő férfiak — mind felküdtek a barát leányának, a bajtárs feleségének ágyában. És senkisé talál ebben valamit, mert hiszen többnyire a saját feleségének ágyán is hasonló népvándorlás megy keresztül.

A 18. század közepe óta oly gyakori szerelmi viszonyok előkelő angol hölgyek és azoknak kocsisai, lovászhai és inasai között, amiről egy ország botrány-krónikája sem ír annyit, mint az angol, tisztán és világosan bizonyítja, hogy itt első sorban is az állatiasságról van szó. Ezek a hölgyek nem a szerelmet keresik mint összefogalmat, a szerel-

met magasabb formában, nem lelki-vágy ez, hanem tisztán állatiasszekszuális szükséglet. Robusztus formáját keresik a nemi kielégülésnek, a teljesítőképes phallust. És ezt a tulajdonságot látják lovászaikban és kocsisaikban mindenekelőtt azért, mert ezek semmi olyan szellemi és lelki tulajdonságokkal nem bírnak, mely őket, az asszonyokat érdekelné. Ezeknek a férfiaknak phallusi tulajdonsága semmivel sem lesz kassirozva, sőt hivatásuknál fogva, mely a fődologban fizikai természetű, csak fokozódik. Anatole France egyik könyvében a következő példával szolgál:

„Egy márkine, aki egyszerű izlésénél fogva nem tűrt meg maga mögött lakajt a kocsiján állva, egy napon egy elhagyott vidéken megállította a kocsiját. A kocsis leszáll a helyéről és bemegy urnőjéhez a kocsiba, aztán ismét elfoglalja rendes helyét. Így megy ez ötször egymásután. Egy öregasszony, aki a rozs között volt megbujva, számolta az ujjain a meneteket és mondta magában: „Hála Istennek, ez nagy eset. Ha most elmennék a grófhöz és értesíteném őt.” Észrevétlenül felkapaszkodott hátul a kocsira és elérkezett a férjhez. „Goddam! — mondta a gróf, aki nagyon jókedélyű ember volt — nem mindig mondtam, hogy ezek az átkozott kocsisok többet jelentenek az asszonyainkra nézve, mint mi”

Ha szép akar lenni, használjon
Kulka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-zappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.

Ingyen szerelem

fel csillárját, ha nálam vásárolja csodálatos olcsó áron.

Saját készítményű csillárok.

MÁRTON és KUTAS

TIMIȘOARA, IV. Bul. Berthelot 3.
(Kossuth L.-ucca.)

Csillárátalakítás, javítás, galvanizálás. (25)

Egy finom család

— Irta: Bar-ván —

Most, miután a gyermekekkel már megismerkedtünk, idejé, hogy a felnőtteket is bemutassuk olvasóinknak, mivel elbeszélésünk az egész Mohrcsaládról szól. Az érdemes házaspár egy ismerősük háza előtt bucsuzott egymástól, kinél látogatóban voltak. Mohr ur egynehány üzleti ügyre hivatkozott, míg felesége a háztartás részére akart bevásárlásokat tenni. Azonban egyik sem mondott igazat, mert egészen más terveik voltak. Először is kísérik figyelemmel a hölgyet a férjtől való elválása után.

Boldog volt, hogy férjétől egy időre megszabadult és egy arra járó kocsit megállítva hazahajtatott. A kocsit a villanyegyedben levő ház hátsó kerti bejáratánál állott meg és az asszony sietve tűnt el a nagy üvegház ajtaja mögött. Nem a nő vények hozták őt ide, hanem azoknak ápolója vonzotta. Ez az izmos, körülbelül 25 éves fiú, ki csak pár napja volt alkalmazva, egy oltókés-sel foglalatzkodott, alázatosan köszöntötte urnőjét, ki azt kedvesen viszonzta!

— Hogy tetszik nálunk? — kérde szemeit végigjártatva a férfi testen. Inge elől nyitva volt és látni engedte domboru hatalmas mellkasát.

— Köszönöm, nagyságos asszonyom, igen jól — és szorgalmasan végezte tovább munkáját.

— Jaj, jaj! — kiáltott fel hirtelen az asszony — egy bogár repült a bluzomba — és úgy tett, mintha csakugyan keresné. Elvonva a könnyű csipkeruhát kebléről, látni engedte a hófehéren fénylő bőrét. A kertész tekintete követte a nő kézmozdulatát és látta a telt halmokat. Amint az asszony ezt észrevette, tekintete felragyogott. Megelégedéssel vette tudomásul, hogy sikerült a fiu figyelmét testének bájaira terelni. Tovább haladt a kitervezett úton.

— Oh kérem, — szólt egészen a fiu közelébe lépve, — nézze meg nincs-e itt valami bogár a csipke alatt! A fiu, dacára erős természetnek, úgy reszketett, mint a nyárfalevél és nem mert kezével a jelzett helyre nyulni.

Mohrné azonban nem nyugodott, megakart a fiut hódítani, elakarta csábítani és amit ő a fejébe vett, azt keresztül is vitte.

— Nézze hát meg, ha parancso-

lom! — kiáltotta türelmetlenül, lábával toppantva és oly közel lépve a fiuhoz, hogy forró lehelete az arcát érte.

— Nincs ott semmi, — szólt és arcát elöntötte a vér, de még mindig nem nyult az asszony kebléhez.

— Parancsolom, nézze meg! — ismételte az asszony erélyesen.

— Mi is a maga keresztnéve?

— Ferdinánd, felelte a kérdezett és szemei tüzeltek.

— Csinos név, kacarászott az asszony, — na nē legyen gyerek Ferdinánd és tegye azt, amit mondok.

A fiatalember látván, hogy nincs kiut számára, vibráló ujjakkal az illatos csipke alá nyult. Lehet, hogy

a csipkeruha nem volt elég jól megvarrva, vagy az ügyetlen kezdő vadász volt az oka, a könnyű anyag felpattant és a kutató szemek előtt hirtelen feltárult az asszony gyönyörű melleinek egész szépsége. Nem volt ott rovar, de a szegény végsőkig felizgatott ördög jobb kezét a nő kecses melléhez szorította és halkán sugta:

— Oh nincs itt semmi, de borzasztóan melegem lett.

— Nekem is, — felelt Mohrné és most neked kell vágyaim forróságát eloltanod. És még erősebben szorította az önkívületben levő Ferdinánd kezét kebléhez.

Ferdinánd szemei előtt a szép

csábító arany színben látszott ragyogni és egész teste reszketett, mikor az asszony simogatni kezdte. Az pedig megelégedve tapasztalta a fiu egyre fokozódó férfiasságát, amely alig várta már, hogy kötelességét teljesíthesse. Ferdinánd már nem birta a meleg test közelségét. Az érzék izgató test és a parfüm illata elvette az eszét, ködössé tette gondolkodását. Egy vad mozdulattal, mint valami ragadozó vetette rá magát urnőjére, lefektette egy kerti padra, szoknyáját felcsapta és a finom testszintű selyemharisnya felett látni lehetett a telt combokat. Egy szakitással szétrántotta bugyiját, hogy a gombok szertepültek és elfoglalta a vendégszerető helyet.

Mohrné felsóhajtva és csukott szemekkel adta át magát e pillanat gyönyörtüségeinek. Mellei fel-lehulámoztak, lábaival átölelte a férfit, miközben karjaival Ferdinánd felsőtestét erősen magához szorította, úgy, hogy száját elérte és forró csókokkal halmozta el, míg elérkezett a nagy pillanat és önkívületbe nem hozta. Ferdinánd lihegve maradt tovább gyönyörű fekhelyén, hogy megbizonyosodjék arról, vajjon nemcsak egy évdő álom ez csupán, mely a nagy melegben elfogta.

Az asszonyba lassan visszatérő élet felvilágosította őt a valóságról.

... Mohrné sóhajtozni kezdett, mint a szerelmi játék kezdetén és a fiu testén kutató. Mivel férje a szerelmi fellobbanásait rendszerint házon kívül intézte el, ő tehát kényserítve volt ily úton kielégíttetni magát. De térjünk vissza újból az előttünk fekvő párhoz.

Ferdinánd lassan újra hangulatba jött, amit Mohrné teljes megelégedéssel vett tudomásul. Emennek ez mind ujság volt. Nemrég jött fel a városba, így természetesen nem volt még alkalma nővel megismerkedni és valakivel viszonyt kezdeni. Egy-egy falusi szépség ugyan boldogította szerelmével, de ezek egészen másképen szerettek, mint a raffinált városi nők. Azoknál nem léteztek selyemkombiné, áttört harisnya, batizt ing, parfüm és a százféle tolettikk, ami egy modern nőnek közvetlen tartozéka. Egy kartonruha, vagy egy durva ing fedi testüket. Szerelmi daluk is sokkal rövidebb és egyszerűbb. Ha a két fél meg-

egyezik, akkor elkezdődik a szerelem munkaerővel és kitartással. Ilyen élvezetekhez volt Ferdinánd is szokva és a csodálkozástól nyitott szájjal vette tudomásul, amit a szép csábító vele tenni jónak látott. Ujra felébredt benne a vágy és szívesen állt a keskeny női kezek szolgálatára.

— Gyorsan, gyorsan, — mondta

az asszony, mikor érezte, hogy a drága ellenség mozgósítva van. Gyors mozdulattal és gyakorlott kézzel igyekezett a fiút célja felé terelni.

Aztán egy nehezen visszafojtott sikoly hagyta el ajkát a kéjtől, mely után vadul kereste száját és tobzódva fulladtak mámorba mind a ketten, míg csak a szerelmi kettős második felvonása véget nem ért.

keznék be, úgy hetenként egy kétszer szigorubb diétanapokat rendeljünk. Ilyenek: a tej-, burgonya- vagy tojásnapok.

Tejnap: Egész napra négyszer két deci tej. Semmi egyéb, még víz sem.

Burgonyanap: Egy kilogramm zsír nélkül elkészített burgonya.

Tojásnap: 4—6 keménytojás és szacharinos tea.

Soványító kurák alatt a mérleget és hőmérőt ellenőrzés végett mindenkor szigorúan szem előtt kell tartanunk, mert a test súlyának hirtelen, vagy nagy mértékben való csökkenése a szervezetre nézve súlyos következményekkel járhat.

S z é p s é g s z a l o n

A karcsuság titka.

Fogyasztás diétával

Ha az elhízás már beállott, kérdés, hogy fogyasszuk-e a szervezetet, vagy csak a további zsírlerakódást akadályozzuk meg.

A fogyasztást az elhíjasodásban szenvedő ember nem egyformán tűri. A vese-, cukor- és tüdőbajosok soványítása komoly következményekkel járhat, viszont a szívbajban, időszült hörghurutban szenvedő egyének lefogyasztása már csekélyfokú elhízás esetén is javasolt.

A táplálékkorlátozást (diétát) legtöbb esetben fizikai munkával kombináljuk, de ezeknek mértéke esetenként állapítandó meg. A test lefogyasztása lassu tempóban történjék. A gyors lesoványodás nagy kárát okoz a szervezetnek.

Az ételek és italok mennyiségének és minőségének megállapítását bizzuk orvosra, ki azt célszerűen — a kálóriaérték figyelembevételével, fogja összeállítani az étrendet. A fogyasztó kura ideje alatt tehát kerülnünk kell a zsírt, tejet, vaját, zsíros mártást, főzeléket és tésztát. Főzelék és hus 40—50 gr. zsírral készíthető. 24 óra alatt elfogyasztott kenyér mennyisége a 150 gramot meg nem haladhatja. Mindenféle cukornemű édesség, cukorsütemény, befőtt kerülendő. Teát, kávé szacharinnal édesítsük. Ami az italokat illeti: sör, a könnyen felszívódó szénhidrátok folytán nagy tápértéket képvisel. Ugyanez áll a magas alkoholtartalmu borokra is, miért is ezek fogyasztása nem ajánlatos.

A hízásnak induló egyén étrendjét úgy állítsuk be, hogy azt hosszú időn keresztül betarthassa. Legtöbb fogyasztó diéta eredendő hibája, hogy az illető csak a kura ideje alatt soványodik és a diéta elhagyása után többnyire visszahizza a leadott kilókat.

Bár a diéta összeállítása egyénenként változó, szolgáljon mintául a következő, kevés kalóriatartalmu étrend.

Reggeli: 20 gram sovány sonka, 1 csésze tea cukor nélkül (szacharinnal), kevés száraz kenyér.

Ebéd: 150 gram sovány hus, zöldfőzelék, 40 gram száraz kenyér, gyümölcs.

A fiam ma azt kérdezte tőlem: — Apukám, te mióta vagy házas?

— Tíz éve! — feleltem csodálkozva.

— És még mennyit kell kitöltened?

Délután: 50—80 gram gyümölcs vagy csésze tea szacharinnal.

Vacsora: 80 gram hus, 1 tojás. Disznó-, kacsa-, libahus kerülendő. Ha a kívánt fogyás nem követ-

Keresztretjtvény pályázatunk jelenlegi állása

35 pont: Joan Dumoniú, Timișoara, Hecht Béla, Arad, Barna István, Budapest.

30 pont: Rosiu Teodor, Szeged, ifj. Nagy Andor, Timișoara, Weisz Vilmos, Csikepuszta, Gelb Tibor, Rim. Sobota.

26 pont: Klopfer Tibor, Subotica,

25 pont: Trafik 38. jelige, Timișoara, Bieber Imre, Eger, Kovács István, Lugașul de jos, Baganecz István, Zlate-Moravce.

20 pont: Haasz Tibor, Kispest, B. E. Subotica.

15 pont: Tennenbaum Mojse, Velki-Berezny, F. Maráczy, Novi-Vrbas.

*

A kevesebb pontszámmal bírók neveit helyszüke miatt nem közölhetjük.

*

A régebbi keresztretjtvények megfejtése a pályázat tartalma alatt bármikor is beküldhető.

Ez a hely a MIA Krém számára var

fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárában, Timișoara-Fabric, kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám

Az erotika szekeren

Írta: Brandstädter Károly

Oly elszomorítóan zord volt minden. A nyár gyorsan tovaszállt s vele a derült napok és holdvilágos éjék.

Öreg este volt már, mikor utamban egy kocsmához értem. Utamban, jobban mondva kóborlásomban, mert az utnak mindig van valami célja, iránya, de én vidékről-vidékre bolyongtam — elvesztettem valamit és azt kerestéltem, anélkül, hogy tudtam volna, hol akadok rá. Meg akartam menekülni valamitől, hasztalan, egyre a nyomomban volt. Elvesztettem a békességemet, bujdosam a szerelem elől. Amazt nem tudtam megtalálni, ettől nem tudtam szabadulni. És mentem tovább, más tájakra, idegen tanyák felé.

Igy jutottam tehát ősz idején, késő este egy kocsmába

— Megmarad éjszakára? — kérdezte a vendéglős.

— Nem maradok!

— Sietős dolga van?

— Miért kérdi?

— Azért, hogy különben kár ilyen hideg éjszaka ellen utnak indulni.

— Fogjon be! — mondtam a gazdának. — Ott künn sem lehet hidegebb, mint a szívemben.

Ő fejét rázta s halkán így szólt:

— A lovak a réten vannak, jó messzire innen.

— Keresse fel kend, várni fogok.

A gazda elment. Én, a fából készült, pamlagra dőltem. Az asztalon faggyugyertya égett. Csak néztem, hogy nő a gyertya hamva, mindig nagyobbra, lassanként lehajtva piros fejét. Merően néztem rá. Aztán lehajtottam a fejemet.

Léptek hallatszottak kívülről. Az ajtó felnyílt és a gazda jelentette, hogy a ló készen volna.

Kimentem a teremből és felkaptam a szekérre. Fuvarosnak egy kis leánykát adtak mellém.

A ló megindult, a szekér rákezdte egykedvű dőcögését. A csür tetejére egy bőregér repült zajtalanul. A szomszéd kutyája álmos renyheséggel fölugatott néhányszor. Utunk csakhamar egy erdőbe fordult be.

Végelszomorítóan zord volt minden. Az éj hallgatag volt, félelmetesen hallgatag. A csillagok tisztán

fénylettek, de oly sajátságos volt az ő fényük. Ugy tetszett, mintha valamely hálón ragyognának keresztül, anélkül, hogy fényüket veszítenék. Igen, jég-hálón át fénylettek.

Párizsi baba

— Nem fázol? — kérdeztem tőle kisvártatva. — Erősen fagyám most.

— Bizony meg lehet érezni — felelt a leányka, összébb huzván fejletlen kis keblén a kendőt.

Oly kicsinek, oly értelennek látszott és mégis hangjában igazi

férfias értelem és erő nyilvánult.

— Mennyi idős vagy?

— Szentgyörgy napján leszek tizenhárom éves.

Ez bámulatra keltett.

— Nem félsz így éjszaka haza menni?

— Mitől félnék? Sokszor megtettem már ezt az utat.

A leányka egykedvű, komoly hangon beszélt. És köröskörül zordon erdőség volt és oly sötét, hogy a lónak a feje is alig látszott. A lég metsző hideg és megdöbbenően csendes volt. Hisz a rablógylkos orozva jár.

Néztem a kezét. A hold épp előbujt az erdő mögül és fényével beezüstözte a vidéket, meg azt a kis kezét. A kis kezei mintha egy urikisasszonyé lettek volna. Nagy, fekete szeme nyugodtan pihent rajtam, amint ránéztem. Nyugodtan tekintettek reám azok a nagy szemek, pedig neki az éjjeli fagyban, sötét erdőn keresztül idegen embereket kellett kísérni.

Hirtelen meredekséggel, kevélyen és mogorván ereszkedett le a hegyoldal egy-két kilométer hosszúságban egy keskeny tóba, mely csendes és fekete volt, s ott mindig mélyebbre véve útját, a vízszínen játszadozó holdfény ezüstös egében veszett el.

És a tó vize, amint mondják, mély, irtóztató mély és csodálatos idegen halak tanyáznak benne. Azokat ma már nem láthatni ugyan, de a régi időkben még látták néha-néha. És Szent János éjjelén minden századik évben kísértet száll fel a tó mélyéből, egy szépséges, halvány asszonyalak, sötét fürtjei közé néhány székfűvirág van tűzve, összevissza, hogy úgy látszik, mintha kis csillagok jelennének meg az éjszakában.

— Mondd csak, hogy hívnak?

— Majá-nak.

Megsajnáltam a kis Maját, ráterittem köppenyemet és magam fogtam meg a gyeplőt.

— Nem fázik meg? — szólt utóbb a leányka. Már a ló is kezdett dideregni. Legyintettem. Itt benn a szívemben hidegebb van. De a vérem forni kezdett, a fiatal gyermektet felingerelte az érzé-

keimet. Megkivántam a nemét. Itt vagyunk, egyedül az erdőben, senki sem látja, ha leteperem a kis Maját, lehuzom róla a ruhácskát, szétfeszítem lábait és magamévá teszem.

Egy ideig egyikünk sem szólt. A leány úgy guggolt a bakon, mint a rebbenős madár. Le nem vette rólam szemeit. De én csak maradtam, elnyulva, mint aki hozzánőtt az üléshez.

— Rosszul jársz egyszer, meglásd így éjszaka. — morogtam. Nagy érzékiség volt a hangomban.

— En csak nem járok sehogy sem, meglássa! — feleselt a kis Maja.

Komor arccal mondtam:

— Nem félsz, hogy megbántlak?

— Bántana, ha tudna, — mosolygott a leány éles, hófehér fogait mutatva. — Meg is enne.

Sunyin néztem.

— Jó, jó! — dűnnyögtem hal-kan, a többit gondoltam. A leány még kuporgott, de úgy, hogy talpon lehessen mindjárt, ha kell.

— Megfojtlak és beleduglak ebbe a tóba. Soha ott rád nem akadnak.

— Már mondtam a gazdámnak, hogy magán keresse, ha el talállok veszni. Maga megkivánhat, sejtetem.

Kérésre fogtam a dolgot.

— Hát akkor engedd, hogy szépen csináljuk azt. Alábujunk a pokróc alá, ott meleg van ám; gyere!

Szomjaztam a testét, látszott rajtam. Minthogy a leány mosolygott, azt hittem, hogy talán hajt a szóra. Lassan felálltam. A leány is kiegyenesedett. Rája vettem magam. Kis öklével az arcomba vágott.

Fogcsikorgatva hörögtem:

— Esküszöm, hogy meghalsz!

Vak dühömben csak a remegő testét kivántam látni meztelenül. Teste csupa acélrugó, könnyű, mint a labda.

Letéptem róla a ruhát. Már átkaroltam alul a kis ülepét és magamra rántottam. Már kinyujtottam feléje a testemet. Karom már köréje csavarodott.

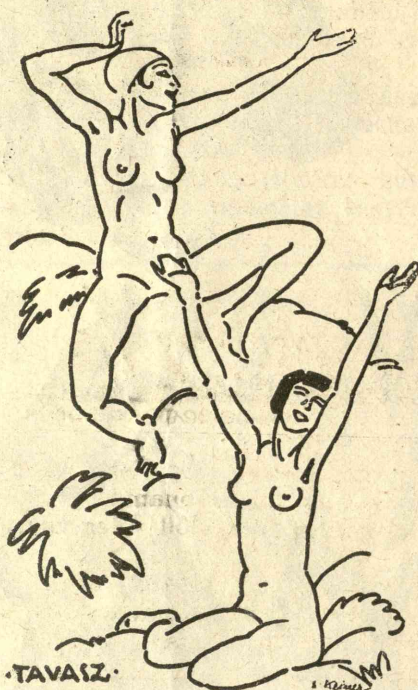
Belém harapott. Fejen ütöttem s úgy esett hanyat az ülésre, mint-ha halott lenne. Rátérdeltem.

És ekkor kezdődött a küzdelem, hogy birtokomba vegyem a testét. El volt alélva. A lábai egymáshoz szorultak. Szétfeszítettem őket. És...

Sikerült...

Utána karjaimba vettem a félmeztelen Maját. Az erdő sűrűjén oly gyorsan mentem át az aranyhaju gyermekkel, ahogy a bokrok-tól, indáktól lehetett.

A tó süppedő szélén csónak volt. Beléptem a csónakba. A tolórúddal nagyot löktem a partra. A csónak ringó mozdulattal siklott be a tóba és eltűntünk a nád között. A szél erősen fujt. Minden erőmet megfeszítve dolgoztam. Letértem az eléggé széles víziútról s befurakodtam a csónakkal a zombékos közé, ahol semmi jel sem mutatta, merre kell haladni. A magas zombékot párnásan bori-

totta mindenütt a rajta termő vadfű. Erjedő lápi szagot hordott magával a meg-megújuló őszi szél-roham.

Maja magához tért. Látta, hogy hol van.

— Hova visz? — szólt ijedten.

Még néhányat taszítottam a tolórúddal. Az evezőnek itt már nem lehetett hasznát venni. S azután megálltam. A felhőt nézegettem. Egy nagy, gomolygó felhő uszott át az égen fejük felett. Ember alakja volt, az arca sötét, a haja hosszú fehér sáv, amely uszott utána.

— Itt maradsz, — mondtam hal-kan Majához.

— Vigyen vissza — kérte könnyörögve.

Nem mozdultam. Folyvást azt

az emberalaku felhőt néztem.

— Vezessen ki innen! — könnyörögött összetett kezekkel. — A magáé leszek, amikor akarja, a cselédje, a rabszolgája...

Végre odafordultam hozzá. Kimondhatatlan gyűlölet lehetett a tekintetemben.

— Te fehér kigyó, — mondtam durván, ijesztően. — Tudod-e, hol vagyunk? Nézz körül, látsz-e mást, mint nádat? Érzel-e mást, mint szelet? Itt vagyunk a tó szívében. Ha én most itthagylak, reggelre meghalsz a félelemtől, meg a hidegtől, mert félig meztelen vagy. Majd jönnek a lidércek és itt lobognak zöld fénnel körülötted. Nem égetnek meg, inkább megfagyasztnak. Majd jön az éjfél, hiszen már esti tíz óra van. Megfojt lassan a lápi levegő, amit te ki nem bírsz. Majd meglátod.

Maja remegett, mint a nyárfalevél. Megértette, hogy vesztélyben van s tehetetlen gyávasággal, azt sem tudva mit mond, ismételte:

— Engedelmes leszek! Engedelmes leszek!

A tolórúddal a kezemben kiléptem a csónakból egy zombék tetejére. Onnan beszélgettem.

— Elárulnál, ha magammal vinénélek. Gyűlöllek téged, te kis fehér kigyó. De nem fojtalak meg. Én csak a lidércfény vagyok, akinek az után te nem járhatsz, mert te az égő tűz vagy. Ellenséged a víz, ami most körülvesz itt. Megyek már, de te nem jöhetsz utánam, te itt maradsz és meghalsz reggelig, vagy megbolondulsz.

Egyik zombékról a másik tetejére szökve indultam el, mintha szárnyam volna.

— Ne hagyjon itt! — sikoltotta Maja, halálos kétségbeeséssel.

Megfordultam s vad gyönyörrel nevettem. Hangom úgy süvített, mint a kacagó sirályé.

— Kezded, ugye? Csak rajta! Csak sirj, csak könnyörögi!

Megint elindultam olyan uton, amelyen kívülem mindenki százszor is elveszett volna az ingoványban.

Maja már nem tudott hangot adni. Rémülten nézte, hogyan tűnök el a láp messzeségében. Tudta, hogy hiába minden, én meg nem könnyörülök rajta. Borzasztó félelmében azt sem kereste, miért van mindez. Csak félt, kimondhatatlanul félt. Majdhogy a szíve meg nem szakadt belé. Érezte, hogy szédül. Nem volt, aki segítsen rajta. Elájult.

Ekkor visszafordultam. Hirtelen megsajnáltam. Az erőtika démonja elszállt — a nyakszirtemről.

Kötéltáncosnak való uton közelítettem meg az elájult gyermek-lányt. Egyik földpupról a másikra. A tolórud volt a támaszom. Siettem, de már jó kedvvel. Elviszem magammal Maját a városba. Szegény kislány. Szegény, fiatal gyermek, akinek a kerek világon senkije sincs. Egy virág, amelyet az élet vihara bármikor felkaphat, elsodorhat s aztán ki tudja, hol ejt le. Megtelt könnyel a két szemem. Mert olyan elhagyatott volt a kis Maja. Ott álltam mellette. Selymes, puha haja elborította fedetlen vállait, amint a nedves, hideg földön elnyult. Gyöngéden emeltem fel, nehogy egy meg gondolatlan mozdulattal fájdalmat okozzak neki. Nehogy elmuljon a varázslat, ami minket így összehozott megint, mikor már úgy volt, hogy meg kell halnia.

Felemeltem és vittem. A kis élettársam lesz! Az életem új célja. Veszek neki szép ruhát, bundácskát, hócsizmacskát. Berendezek neki egy meleg, puha kis fészket.

*

Nem fordult egyszer a hold járása s hiába szépiténém a dolgot, az igazság az volt, hogy szükségem volt erre a lányra. Erre az egyre, aki meghatott, mert olyan egyedül volt, mint egy szál virág a pusztaságon. De ez a sorsára hagyott leányka csodásan tudott ölelni, csodásan tudta meztelen kis testét odaadni, fenntartás nélkül. S erről az egy virágról azt is elhittem, hogy soha nem hervad el. Ha odasimult a mellemhez, én voltam a legboldogabb. És még ma sem tudom megérteni, mi volt az, ami akkor elfogott azon a szekéren, éjszaka. Talán az állat az emberben?

—

legkártékonyabb. A legtöbb bizonyossággal idegességhez vezet. Sokan azt hiszik, hogy az még egyáltalán nem önfertőzés, amíg a tag csak dörzsölve lesz, hanem a magömlés, az az ördög műve. A magömlés visszatartása azonban az izgalom lefolyásának teljes feltartóztatását és a feszültségi állapot meg nem szüntetését jelenti, úgy hogy a nemi izgalom átömlik más idegutakra és okozza az általános idegességet.

Tépelődő. Ha a leány édesanyja feslett életmódot folytat, igazságtalan dolog az ő vétke miatt az ártatlan és jobb sorsra érdemes leányt büntetni. Ha tehát szereti a leányt, vegye el feleségül. Nem igaz, hogy a gyermekek szüleik tulajdonságait öröklik. A jelen esetben inkább az valószínű, hogy a leány, aki ismételt tapasztalta, hogy milyen sok kellemetlenséget, fájdalmat, szenvedést vont maga után édesanyja helytelen életmódja, fokozottan fog igyekezni az erény útján maradni.

Május. Tizennyolc éves középiskolai tanulónak illik ugyan szerelmesnek lenni, de semmiesetre sem halálosan és még kevésbé van joga követelni a diákkisasszonytól, hogy várja meg, amíg feleségül veheti. Elvégre a hűségnek is vannak határai és a mai viszonyok mellett a legelszántabb kisleányt sem lehet arra itélni, hogy omama korában menjen férjhez. Mert bizony ma nehéz dolog az elhelyezkedés. Higyje el, hogy még az érettségénél is nehezebb.

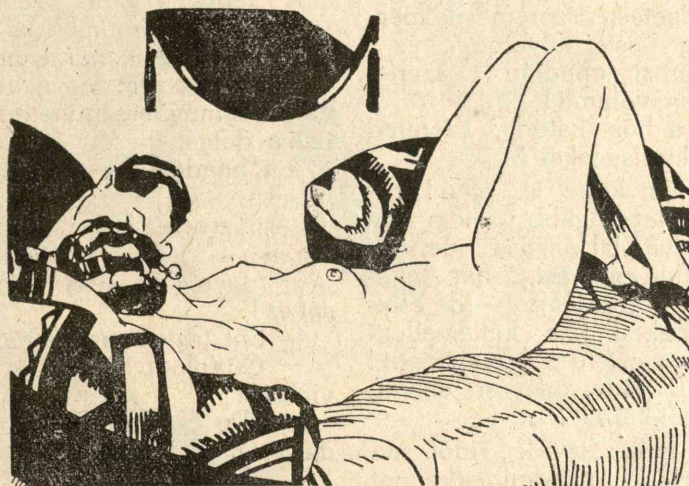
Szexszució tanácsadó

G. I. Arad. Megkapla üzenetünket? Reméljük, az úgy azóta kedvezően elintéződött.

G. T. Rim. Sobota. Megfejtésébe egy hiba csuszott be. Az 5. sz. keresztrejtvény 1-ső függőlegese ugyanis nem az, amit Ön kihozott, hanem: a két melleköze. Helyesbítettük.

Démon. Levele olyan, mint egy rémregény. Iszákos anyós és aki már most buzditja menyasszony leányát, hogy magát majd csálja meg és a menyasszony, aki ragyogó szemmel hallgatja a mama tanácsát és visszaél azzal, hogy maga őt annyira szereti. Megdöbentő és érthetetlen dolog. A levélből ugyanis egy kivételesen intelligens, példátlanul korrekt és ideálisan gondolkozó férfi portréja bontakozik ki. Hogy lehet az, hogy ön, aki könyvekkel szórakozik, nemeslelkű és fenkölt gondolkodású ember, nem tud e méltatlan leány hálójából kivergődni és még mindig nem bontotta fel az eljegyzését, holott a leány állandóan más fiukkal mulat. Micsoda feleség lesz az ilyen leányból? Legyen végre energikus! Hiszen a biztos romlása felé siet.

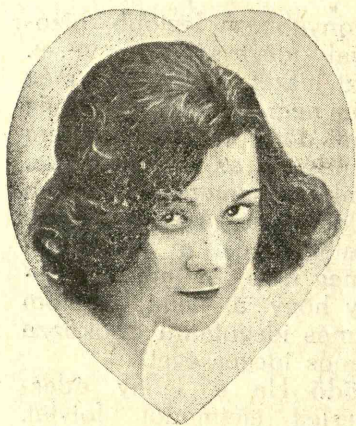
B. M. Versec. Ön azt kérde, káros-e az, ha az onaniát pontosan a magömlés előtt megszakítjuk? Aki ily módon onanizál, az valószínűleg azt képzei, hogy a magömlés jelent valami károsat a testre. Ez a mód még a lehető

— Hallottad? Rudi ellen beadta a felesége a válópert, mert az egy fél éve nem szólt hozzá.

— No és mivel védekezik barátod a bíróság előtt?

— Hogy ő nem akarta félbeszakítani a feleségét.

A félszüzek klubja

— Regény — Irla : Bán-dor —

(3)

Én mindent elfogadtam!

— Na, ez aztán meglepetés... és még hozzá nem is kellemetlen!

A leány visszanyerte hidegvérűségét és szólt:

— Ugy találod?

— Azt elhiszem! És te? Neked ellenszenves?

— Nem! Egyáltalán nem!

— Tehát...?

— Ej, már tényleg megszokom ezt a gondolatot. Talán még szerencse is, hogy éppen neked kerülök először a kezébe.

— Még nem volt semmi kalandod?

— Egyetlenegy sem. A buzavirág még szűz!

— És te!

— Hát ez nem egyike a klubunk feltételeinek?

— Igaz, de hallgass ide, egy kis beszélgetésre szeretnék megkérni az est folyamán, és... most... most mindjárt... szeretnék... látni valamit!

— Te, a hős katona, szereted az ilyen kicsiségeket?

— A menyőbe is, igen! Hiszen ez a legdrágább dolog, ami a világon van! Hallgass ide, mi megismertük egymást, tehát teljesítheted egy kérésemet, — de csak úgy, ha neked nem kellemetlen. Tedd le ma estére a buzavirágot!

— Hm... pedig nagyon szerettem volna látni...

— Erre még van elég időt, ma használjunk ki minden alkalmat arra, hogy négyszemközt beszélgethessünk. Most pedig a látványt, amit kértem?

— Látványt? Mit akarsz látni?

— Kis hamis! Egy kis combot,

egy kis darabkát abból, amit akarsz.

— És ha én először akarnék valamit látni?

— Te, kis haszontalan?

— Hát persze, nem hiába vagyok most játszótársnő.

— Mutass hamar valamit!

— És ha valaki meglepne bennünket?

— Azért siess! Nyugodtan megteheted!

— Nincs jogom, hogy megtagadjam tőled, másképpen...

— Körülnézett és mert tényleg egyedül voltak, felemelte a ruháját térdig.

— Magasabbra — mondta mosolyogva — mit sem használna neked, mert aztán jön a nadrág, az pedig csukott. De legalább láthatod a lábszáraimat.

— Te kis csaló!

A leány ismét leengedte a szoknyáját, előrehajolt és mondta:

— Látom ám már a hatást. Ezzel megelégszem egyelőre. De az est folyamán megmutatod nekem azt a dolgot, he?

— Imádott kis ördög, csókolj meg!

— Szivesen! Ugy mint máskor is?

— Igen, de légy rá egy kis sós is!

— Sót tegyek az ajkamra?

— Csufolódó! Tedd le a buzavirágot!

— De csak most, az egyszer, megértetted?

— Ugy-e aztán megfogod mutatni, hogy mi van ott?...

— Igen, te gonosz nagybácsi! Vacsora után, az én szobámban.

Nagybácsi és unokahuga meggyeztek. Vacsora alatt nem tör-

tént semmi különös. Az étkezés nem sokáig tartott, úgy, hogy a vendégek csakhamar átmentek a táncterembe.

A két játszótárs viselkedésén senki sem vett volna észre semmit a közöttük történt megegyezésről. A tábornok mindig nagyon szerette kis unokahugát, tehát nem csodálkoztak, hogy a fiatal leány szobájában egyedül voltak.

Egy székre dobva magát, a tábornoknak egy pillanatig lelkiismeretfurdalásai voltak családi szempontokból. Ez a gyermek, akit látott felnőni, akit eddig minden szemérmetlen gondolat nélkül szeretett, ez a gyermek most leszállt szűzienszékéről, hogy kurtizánszínével díszítse magát. Nem-e az ő kötelessége odakiáltani neki: Vigyázat! Tilos ut! hogy megóvja őt attól, hogy érzéki vágyaknak odaadja magát, melyek szétrombolják benne az erkölcs fogalmát és mint hervadt virágot dobják oda a férfiak brutalitásának?

Nem is ismert rá a leányra. De az már olvasott a férfi szívében, ő csak a Tisse abbé tanácsára gondolt: Vágyakat felidézni nézés és fogdosás útján.

Előkereste ékszeres dobozát és közben riszálta a csipőjét. Megtalálta, odatette a tábornok elé az asztalra és előre hajolva suttozta:

— Nem sokáig maradhatunk, tehát használjuk ki az időt!

A férfi megrázta magát és kötekedő hangon folytatta:

— Ha valaki játszótársnő, lánykám, az nem vesz fel nadrágot — legalább is akkor nem, ha fellüzte a buzavirágot. És te még nem tetted le. Tehát már egy hiba van a számládon. Ki vezetett be?

— Ezeket a titkokat nem szabad elárulni.

— Nem is kell, hogy eláruld, ugyis tudom, ki az. A nevelőnő csinált megint egy szép stiklit.

Ha itt a nagybátyámmal van dolgom, akkor újra feltűzöm a buzavirágot.

— Nem szükséges. A hibákat ismét jövéteheted.

— Igazad van.

Bátran felemelte a szoknyáját és egy pillanat alatt leengedte a nadrágját.

— Remélhetőleg nem esem el tánc közben — mondta.

— Tehát most a kívánt állapotban vagyok. A nagybácsi parancsol?...

— Mutasd meg, hogy mi van ott...

A szoknya felrepült és Balbyne megmutatta a combjait.

— A menykőbe! Ez olyan, mintha festették volna!

— Azt elhiszem. És te?

— Itt van! Nézd, milyen hatással vagy rá.

A leányka odanyult és miközben szoknyáját leengedte, így szólt:

— Te különb vagy, mint az abbé.

— Sokat láttál már ilyent?

— Nem, ez a harmadik.

— A menykőbe... Ki a második?

— Egy ilyen titokzatos egyesület tagjához képest te nagyon is indiszkrét vagy. Csak nyugodj meg! Az abbé után te vagy az egyetlen, akivel így játszom. De biztosan számítok arra, hogy nem fogok ennyinél maradni. Jól esik neked, ha így csinálók?

— Ah, milyen édes a kezed, de nekem a többi is tetszene.

— A többi?

— A ...szájad, például.

— Ah, hát azt is lehet?

— Még teljesen ártatlan

— az én Balbyném! Olyan különös gondolatok járnak a fejemben!

— Hagyd ezeket a dolgokat, ha miattuk elfelejtetted, hogy most mit jelentünk mi ketten egymásnak. Kezdem szerencsés dolognak találni, hogy benned megtaláltam az elsőt, aki

be fog avatni. Bácsikám, tanítsál meg!

— Megtanítani, mire?

— Hogy ezzel itt, hogy lehet szórakozni és hogy lehet ezt szórakoztatni?

— Nagyon szívesen. De te magad mondtad, hogy nincs sok időnk.

— Hiszen újra folytathatjuk az est folyamán, vaiahányszor csak alkalom kínálkozik rá.

— Igazán akarod ezt?

— Sőt számítok arra is, hogy

az alkalomnak kissé segítségére jösz.

A tábornok rendbehozta a ruháját és mikor szembenálltak egymással, hogy visszatérjenek a bálterembe, ránézett csinos vállaira, pillantása oda esett a bluza kivágására és suttogta:

— És didik... azok is vannak?

— Nézd meg őket — felelte a leány, miközben mélyen kivágott ruhájából előhuzta a hófehér halmozokat.

— Bájos, bájos! Az ember a térdein tudná imádni őket. Egy

V a m p i r

— Rajz —

csókot, mi?

— Végy annyit, amennyit akarsz. Így kedvesebb vagy. Ugy-e értek hozzá megmutatni?

— Oh, te valóságos ördög leszel — lihegte a tábornok, kiengetve szájából a kis leány rózsás mellbimbóját.

— Ah, most meg összegyűröd a ruhámat. Mit akarsz ott hátul? Várj, míg visszadugom a melleimet, de azután... siessünk ám vissza!

Ismét felemelte a szoknyáját és a tábornok kigyönyörködhetette magát testének minden titkos szépségében.

— A menyk...

— Mi van veled? Hiszen te nem szoktál soha káromkodni!

— Oh, ha husz évvel fiatalabb lennék és nem a nagybátyád!

— Na, akkor nem fogdoshatnál úgy, mint most és nem csodálhatnád meg olyan közlőről a... a... azt, amit most olyan alaposan megnéztél...

VII.

Balbyne egész este ragyogott a szépségtől. Nem mulasztott el egy táncot sem, de közben sokszor elillant nagybátyjával a szalonból és ismét belevetették magukat a megszakitott, érdekes társalgásba.

Ah, mennyit haladt a kis leány! Sokkal jobban magával ragadta a tábornokot, mint az őt vezette. Feltűnhetett-e, hogy az unokahug minden pillanatban igénybe vette a nagybátyját? Ha egy rövid pillanatra eltűntek a bálteremből, nem-e rokon jogukkal éltek, hogy egy kis friss levegőt szívjának, hogy erőt gyűjtsenek a következő táncokra? Mert a tábornok is keríngőzött néha és ebben a tekintetben a fiatal tisztekkel is felvette a versenyt.

Ezek a rövid távollétek lázas izgalomba hozták Balbynet. A bálterem levegőjétől amugy is felhevülve, táncosainak gáláns megjegyzéseitől felizgulva, — habár az ilyesmivel nem sokat törődött, — olyan türelmetlenül várta ezeket a külön turákat a nagybátyjával, hogy szinte ellenszenvesnek tűntek fel előtte udvarlóinak bókjai.

Egy ilyen külön turánál, mikor elrejtőzve álltak egy ablakmélyedésben ismét megkereste kedvenc játékszerét és kijelentette, hogy szeretné megcsókolni.

— Egészen bolond vagy, kicsikém, egészen bolond vagy! Nem

is tudod, milyen elővigyázatosaknak kell lennünk.

— Ah, mit, mondd inkább, hogy gyáva vagy!

— Gyáva... én a tábornok?

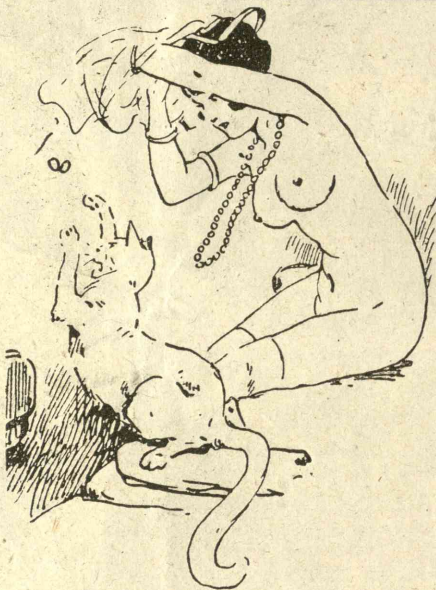
— Igen, te, a tábornok! Reszketsz egy kis leánynak a kezétől, a szájától.

— Ezer villám!

— Oh, a zene ismét megszólalt és én le vagyok foglalva. De ha legközelebb ismét találkozunk, akkor engedned kell a szeszélyemnek. Én játszótársnő vagyok!

— Egyelőre csak jelölt, leánykám!

Ezek a találkozások csak nagyobb időközökben történhettek meg, ami terhére volt a játszótársnői-jelöltnek és táncosai hiába fejtették ki minden szeretetreméltóságukat vele szemben.

Annyira felolvadt a tábornokkal való kalandjában, hogy kíváncsiságát is elfelejtette, megismerni azokat a tagtársakat, akik esetleg jelen vannak a szalonban.

Őt magát azonban nagyon is megfigyelte egy ur, ami máskülönben feltűnhetett volna a leánykának. Egy körülbelül negyvenéves férfi, sápadt arccal kis szakállal, uri viselkedéssel, folyton az utcában volt és megfigyelte, mikor a tábornokkal eltűnt. Ez a Szajna-menti Bank egyik igazgatója volt, Bazile Issitus és mint a nyakendőjén levő jeltől látható volt, szintén tagja a klubnak.

Tudott talán valamit? Vagy csak sejtett? Ajkai unatkozó mosolyra huzódtak, valahányszor nagybácsi és unokahuga eltűntek és ha van bátorsága, követte volna

őket a lakás reservált részébe, ahová visszahúzódtak.

Minden kis töredéket felfogott beszélgetésükből és erre alapította meggyőződését.

A sietség, mellyel a leányka nagybátyját követte, hogy megmutassa neki, miszerint ismeri jogait, mint játszótársnő, teljesen felvilágosította az idegent.

Ott állt az ajtó küszöbén, melyen ki kellett jönniök és mutatóujját rátette a jelre. Láttá, hogy a fiatal hölgy egy gyors pillantással tetőtől talpig végigmérte, míg a tábornok fejének egy könnyed meghajtásával felelt.

Ez volt az igenlő felelet.

— Nézd csak — mondta Balbyne, mikor az ablakfüggöny mögött biztonságban voltak — a direktor szintén egy közülünk?

Igen.

— Különös egy alak. Sohasem tetszett nekem.

— És mégsem tagadhatsz meg tőle semmit, ha kíván téged... pedig kívánni fog.

— És én nem is fogom tőle megtagadni. Hiszen éppen az a tréfa a dologban, hogy a szerelemről sohasem beszélnek és sokszor szívből gyűlölik egymást. Eh, ez egy hízlekedő alak!

— Ez és sok másik is. Ezek az emberek, a kéjben csak a restséget keresik és megbecstelenítik ezáltal a nemek szép egyesülését.

— Te is hozzájuk tartozol bácsi, hiszen ők alapították az egyesületet.

— Sajnos, együtt kell tartanom velük. Ah, szép játszótársnőm, te nagyon haladsz! Milyen forró a szájad!

— Itt már nem vagyok jelölt. Hiszen csak megcsókolhatom a... Vagy azt akarod, hogy a direktor képezzen ki?

— Ennek a kölyöknek összehágnék a csontjait, ha nem volna tagja az egyesületünknek.

— De tagja és valószínűleg kitalálta, hogy én is beléptem.

— Valószínűleg egész este körülöttünk kémkedett. De kis haszontalan, mit csinálsz velem? Vigyen el engem az ördög, ha nem...

— Ezt úgy nevezik? Nagyon kellemes dolog. Milyen kár, hogy ismét vissza kell mennünk. Legjobban szeretném felfalni az egészet...

— Jó szokásaid vannak. Csak semmi bolondság, Balbyne.

(Folyt. köv.)

Naplójegyzetek

Hatodikos gimnazista koromban már teljesen ki voltam fejlődve. Nagy fiu voltam és már gyakran ébredtem arra, hogy vágyaim támadtak.

Nemileg teljesen fel voltam világozva, habár csak elméletileg is. Volt néhány barátom, akikkel gyakran megtárgyaltuk a férfi és nő nemi érintkezését. Sőt akadtak közöttünk olyanok, akik titokban könyveket és képeket hoztak, amelyekről szóltak és világosan megmagyarázták nekünk ezt a dolgot.

Farkas Vince, aki leglegényebb volt közöttünk és akinek már egy kicsiny bajusza is volt, egy reggel ezzel a kijelentéssel lepte meg a társaságot:

— Gyerekek, ma ejjel a lányoknál voltam.

Hihetetlenül néztünk rá. Azt, hogy a lányoknál volt, nagyon is értettük. Tudtuk, hogy annyit jelent, hogy a bordélyban volt, azonban meg voltunk róla győződve, hogy csak ugratni akar minket. Hiszen éjszaka nem egyszer elcsavarogtunk a pirolámpás ház tájéka, azonban a világért sem mertünk volna oda bemenni. Különösen azóta nem mertük volna rátenni kezünket a ház kapujának a kilincsére, amikor egy alkalommal meglestük, hogy fiatal tanárunk, Szever Pál is bement oda. Azóta azt hittük, hogy összes nőllen tanáraink járatosak oda és hogy minden éjjel legalább eggyel kell ott találkozni.

Már csak ezért sem akartuk elhinni Farkas Vince kijelentését.

— Becsületemre mondom, hogy a lányoknál voltam, — erősítette Vince, amikor látta hitellenségünket.

— Hát akkor meséld el, mi volt ott és mit csináltál, — érdeklődött mindnyájunk helyett Sós Karcsi.

És Farkas Vince nagy hüledzésünkre elmondta.

— Ismeritek a bátyámat, Lacit, aki gyógyszerészsegéd, ugye?

A fejünkkel bölintottunk, hogy ismerjük.

— Tegnap este a Laci azt mondta nekem, hogy menjek el vele a Cseresnyés-kocsmába, ahol több barátja várja. Mondta, hogy nem kell félni, mert külön szobában leszünk, ahol nem lát senki. Hi-

szen voltam én már máskor is diákokkal kocsmában és azért elmentem.

A Cseresnyés-kocsmában aztán boroztunk és Laci pajtásai rengeteg pikáns viccet meséltek. Éjféltájban az egyik fiu azt mondta, hogy a lányokhoz kell menni. Mindnyájan éljeneztek, fizettek és elindultunk. Mikor már a vöröslámpa közelében voltunk, én kijelentettem, hogy hazamegyek. Erre valamennyien nekem estek és erősítették, hogy nem engednek haza. Amikor aztán mondtam,

félek, hogy esetleg valamelyik tanárommal találkozom bent, akkor Kalmár Edus ajánlkozott, hogy bemegy előre, körülnéz és meghozza a hirt, hogy veszedelmes dolog-e nekem a bemenés. Nem-sokára visszajött azzal, hogy a levegő teljesen tiszta. Erre aztán bementünk.

Mindnyájan feszülten figyeltünk Farkas Vincé elbeszélésére, mert tudtuk, hogy az érdekes része a dolognak tulajdonképpen csak most következik.

— Sós Karcsi ment be elsőnek.

— Pizsama —

Amikor kinyitotta a kaput, odabent erős csengetés hallatszott, amely mindaddig tartott, míg mindnyájan bent nem voltunk s míg a kapu be nem csukódott mögöttünk. A csengetésre előrohant a folyosóra egy csomó leány. A fiukat mind ismerték már és a nevükön szólították őket. Aztán beléjük csimpaszkodtak és úgy mentek be velük egy terembe. Velük mentem én is. A teremben, amelyet szalónnak neveztek, volt egy zongora, köröskörül piros bársonnyal bevont diványok, kis asztalok és egy csomó lány is ott volt. Most néztem csak meg jobban a lányokat. Ki voltak festve és a ruházatauk alig volt ruhának mondható, mert alig takart el valamit. A fiúk leültek az asztalokhoz és mind-egyik mellé egy-egy lány is telepedett. Aztán a fiúk — az én bátyám is — egymásután kimentek a lányokkal. Most már én sem ültem magamban, mert mellettem is volt egy lány. Szép, magas, szőke lány volt, aki pikáns vicceket mesélt nekem, majd hirtelen beleült az ölembe. Aztán azt mondta, hogy menjek vele a szobájába, amint azt a többiek tették. Ha a bátyám és a pajtásai még ott lettek volna a szalónban, akkor szégyeltem volna magam előttük kivonulni a leánnyal, de így rámondtam, hogy menjünk.

Lélekzetünket visszafojtva lestük Vince szavait. Az arcunk tüzelt és vártuk a folytatást, amellyel ő nem is fukarkodott.

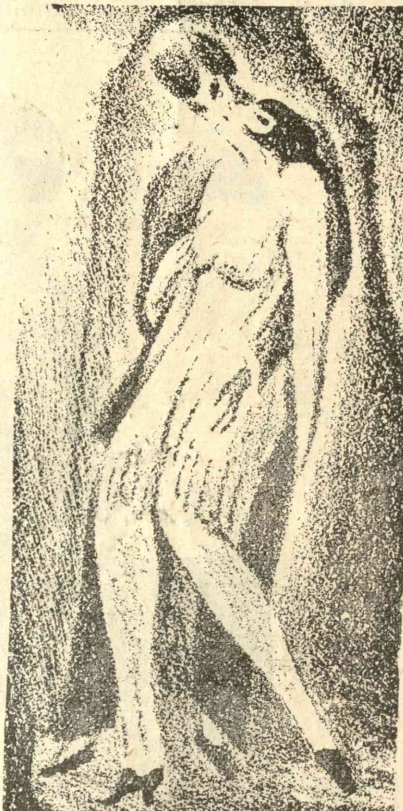
— Amikor bent voltunk a lány szobájában, amelyben első tekintetre a nagy, széles ágyat pillantottam meg, a lány bezárta az ajtót és vetkőzödni kezdett. En csak álltam és bámultam. Nemsokára ott állott előttem teljesen meztelenül és türelmetlenül rámszólt, hogy vetkőzzem le én is. Engedelmeskedtem és aztán hívására odafeküdtem melléje az ágyra. Fogdosott a lány és azt kérdezte tőlem, igaz-e, hogy szűz vagyok, amint azt a többi fiú mondotta. Amikor azt mondtam, hogy igen, akkor azt válaszolta, hogy majd megtanít rá, hogyan kell szeretni. Hanyat feküdt, szétvetette a lábait és hívott magához. Mikor ezt megtettem, megfogott ott és a következő pillanatban nagy forróságot éreztem. Valami kimondhatatlan jóérzés vett rajtam erőt. Tudtam, hogy az a kék és igen jól esett. Utána kellemes bágyadságot érez-

tem. A lány azt mondta, hogy készen vagyunk és eltolt magától.

Kérdésekkel ostromoltuk meg Farkas Vincét és a részletekre voltunk kíváncsiak. Minden titkolódzás nélkül megmondott mindent.

Ettől fogva arról ábrándoztunk, hogy éjszaka mi is belopózunk a lányos házba. Egyik-másik meg is tette. A legtöbbször azonban hiányzott a mersz.

Egy éjjel, amikor nem tudtam aludni, mert igen izgatott voltam és a képzeletem a szoba sötéttségét meztelen lányokkal népesítette

be, hirtelen kiugrottam az ágyból, felöltözködtem, kilopóztam a házból és amikor az uccára jutottam, majdnem futólépésben a vörös lámpás ház felé tartottam. Mikor a ház elé érkeztem, elhatároztam magamban, hogy minden körülmények között bemegyek és ráletem a kezemet a kilincsre, amelyet lenyomtam. Abban a pillanatban odabent éles berregéssel megszólt a csengő, amitől annyira megijedtem, hogy elengedtem a kilincset és futni kezdtem. Szerencsére hamarosan eltakart a szomszédos házak fala melletti sötétség és így nem látott meg az a lány, aki belülről kinyitotta az ajtót, hogy

megnézze, ki akar bemenni. Amikor nem látott senkit, hangosan szitkozódott:

— A fene egye meg! Valami bűdös inas csengetett megint és aztán elszaladt! No, csak kapjak rajta egyszer ilyen gazembert, leszakítom neki a ...

Nem a fülét mondta, hanem egészen más testrészét. Magam ijedten kaptam oda és szinte megnyugodtam, amikor megéreztem, hogy még a helyén van az, aminek én olyan nagy szerepet akartam juttatni és amit a bordélybeli lány ismeretlenül kitépéssel fenyegetett.

Teljesen elment a bátorságom attól, hogy másodszor is megpróbálkozzam a bordélyba való menetellel. Csendesen hazabandukoltam és visszalopakodtam a lakásba. Közben feljött a hold és besütött a konyhába, amelyen keresztül a szobámba kellett mennem.

Már majdnem elértem szobám ajtaját, amikor tekintetem véletlenül a cselédágyra esett, amelyet a hold teljesen megvilágított. Ott feküdt Mari, a szolgálónk, aki a nagy melegben álmában lerugta magáról a takarót, sőt még az inge is felcsuszott. Mari hanyaltfekve aludt. Nagyon szép gömbölvű combjai voltak, fehér hasa mintha alabástromból lett volna. Nem tudtam elvonni a tekintetemet Mariról és percekig át mozdulatlanul néztem. Mentől tovább néztem, annál tüzezebben ágaskodott föl bennem a vágy. És akkor egyszerre nagy bátorságot éreztem magamban.

Lábujjhegyen odamentem az ágyhoz, Mari fölé hajoltam és tenyeremmel simogatni kezdtem a hasát és a két combját. Az ujjaim egyszerre csak ott voltak az azon a bizonyos helyen és éppen úgy játszottak, mint annak idején Lizánál és később a tanítónőnél.

Egyszerre észrevettem, hogy Mari álmában sóhajt, jólesően nyújtózkodik, aztán egyszerre fölnyitotta a szemeit. Fölismert és halk turbékolással szólt:

— Jaj, urfi, mit csinál?

Hangjában azonban egy csepp tiltakozás sem volt. Ajkamat ajkára tapasztottam és megcsókoltam. Csókomat visszaadta.

— Mari, — kérdeztem aztán halkán, — ugye itt maradhatok?

— Félek, urfi, hogy felébred a nagymamája, — sugta vissza.

— A nagymama jól alszik és különben majd csendben leszünk.

Újra megcsókoltam és vigyázva melléje ereszkedtem az ágyra. Bárhoggy vigyáztam azonban az ágy recsegését nem tudtam megakadályozni. Mikor aztán éppen Mari fölé akartam emelkedni, hogy fölkinálkozó testén bemutassam Vénusznak első szerelmi áldozatomat, valóságos zajjá hangosodott föl az ágy recsegése. Ijedten merevedtünk mozdulatlanságba és majdnem sóbálványokká lettünk, amikor nagyanyám szobájából kicsendült a szó:

— Mi történik a konyhában, Mari?

Megijedtem, hogy a nagyanyám ki talál jönni a konyhába és azért hirtelen leugrottam Mari ágyáról és beszaladtam a szobámba. Mindez olyan zajjal járt, hogy nem volt csudálható, mikor a nagyanyám csakugyan benyitott a konyhába és rákiáltott Marira:

— Mari, ki volt itt?

— Senki, nagysága kérem, — hängzött a cseléd bätörtalan válasza.

En ezalatt a szobámban felgyújtottam a villanyt, leültem az asztalom elé, hirtelen felnyitottam egy könyvet, mintha tanulnék.

A következő pillanatban fölnyitott szobám ajtaja és belépett a nagyanyám.

— Te még ébren vagy, Jani, — kérdezte, — mit csinálsz?

— Sok a lecke, nagymama, — hazudtam, — tanulok.

Közelebb lépett hozzám és benézett az előttem fekvő könyvbe, majd gunyos hangon szólt:

— Milyen nagy művész vagy te, hogy fordítva fekvő könyvből is tudsz tanulni!

Ezzel kiment.

Lefeküdtem, de sokáig nem tudtam elaludni, később pedig rémképek gyötörtek álmomban.

Reggel sietve kaptam be a reg-

gelimet és siettem az iskolába. Amikor hazajöttem, Mari már nem volt a lakásban és a ládája is hiányzott a konyhából. A nagyanyám maga terített és hozta az ebédet a konyhából és ezt mindössze ennyi magyarázattal kísérte:

— A Mari felmondott, hogy hazamehessen falura segíteni az aratásnál. Nem követeltem, hogy tartsa be a felmondási időt és hazaengedtem rögtön.

En azonban tudtam, hogy a nagyanyám az éjszakai eset miatt dobta ki a házból a szegény Marit. Nem mertem semmit sem mondani és örültem, hogy nekem nem jutott szemrehányás.

Azonban egy darab időre elmult a kedvem attól, hogy férfivá avassam magamat és megkóstoljam a testi szerelmet.

Ez aztán megtörtént akkor, amikor nem is számítottam rá.

(ke)

Infanteriszt Svejka a háboruban

— Részlet Jaroslav Hasek hasonló c. regényéből. —

II.

Es mialatt a Dunajec melletti erdőkben a csapatok állandó gránátosó alatt állottak, mialatt a nagykaliberű ágyuk egész századokat semmisítettek meg egyszerre a Kárpátokban, addig Lukás főhadnagy és Svejka kellemetlen idillt éltek a fiatal dávával, aki férjétől megszökve Lukás főhadnagy házában játszotta a háziasszony szerepét.

Egyszer, amikor önagysága sétálni ment, Lukás főhadnagy és Svejka haditanácsot ültek. Azon tanakodtak, miképpen lehetne megszabadulni a kellemetlen vendégtől.

— A legjobb volna főhadnagy ur — mondta Svejka — ha az ember értesitené a férjét, az valószínűleg ugyis keresi. A főhadnagy ur mondotta, hogy abban a levélben, amit a főhadnagy urnak vittem, az volt, hogy a pasas keresi a feleségét, tehát biztosan érte jönne. A legjobb volna táviratot küldeni neki, hogy az asszony itt van nálunk és hogy vigye a feleségébe. Vrsenorechben történt hasonló eset a múlt évben egy nyaralóban. Azonban ez alka-

lommal maga az asszonyszemély küldötte a táviratot a férjének. Az aztán el is jött az élete párjáért, de mindkettőjüket csúnyán összepofozta. Igaz, hogy mindkét férfi civil volt, míg ebben az esetben a

férj aligha mer kikezdeni egy tiszttel. Különben is a főhadnagy ur nem lehet felelős ezért az egész historiáért. Nem tetszett idehívni senkit és ha az asszony mégis idejött, ezt csak a saját fe-

lelősségére tehetette. Meg fogja látni, hogy milyen jó szolgálatot tesz egy ilyen távirat. No és ha pár pofont adna, az sem a világ...

— A férj roppant intelligens — szakitja félbe Svejka a főhadnagy. — Komlóval kereskedik engros. Feltétlenül beszélnem kell vele. El fogjuk küldeni a táviratot.

A távirat, amit elküldtek rendkívül lakonikus és tárgyilagos volt:

„Felesége jelenlegi címe...” — és a főhadnagy lakcíme következett.

Igy történt aztán, hogy Katy asszony kellemetlen meglepetésére, a komlókereskedő egy napon berontott az ajtón.

A komlókereskedő engros arcán a becsületesség és az aggodalom ült. Katy asszony viszont ebben a pillanatban sem vesztette el lélekjelenlétét és bemutatta egymásnak a két urat:

— A férjem... Lukás főhadnagy ur, — egyebet igazán nem is tehetett volna.

— Foglaljon helyet Wandler ur — kínálta Lukás főhadnagy bárátságosan helyet a vendégét, előhuzva cigarettatárcáját. — Parancsol, Wandler ur?

Az intelligens komlókereskedő kivett egy cigarettát és apró füst-felleget eregetve, gondterhesen kérde a főhadnagytól:

— Hamarosan kimegy a frontra a főhadnagy ur?

— Kértem áthelyezésemet a 91-esekhez Budwajszba. Oda fogok menni valószínűleg, ahogy az önkéntes iskolával készen leszek.

— A háború borzasztó sokat ártott a komló üzletnek. Azonban azt hiszem, hogy nemsokára vége lesz már ennek a vacaknak — jegyzi meg a komlókereskedő, hol a feleségére, hol pedig a főhadnagyra tekintve.

— A mi csapataink helyzete nagyon jó — mondotta Lukás főhadnagy. — Ma már senkisémm kételkedik abban, hogy kinek a győzelmével fog végződni a háború. Ellenségeink sokkal gyengébbek, semhogy ellent tudjanak állni erőinknek. A németeknek Párisba való bevonulása csak napok kérdése már. Szerbiai csapataink visszavonulása nem jelent egyebet egyszerű erőátcsoportosításnál. Persze sokan másképp ítélik ezt meg. Tessék csak megnézni...

És a főhadnagy gyöngéden vállonfogta a komlókereskedőt és odavezette a falon logó haditérképhez és egyes pontokra mutatva barátságosan magyarázta:

— A kárpáti frontszakaszon hatalmas természeti erősségünk van. Egyetlen hatalmas ütés és meg sem állunk Moszkváig.

— És hogy állunk a törökökkel? — kérdi a komlókereskedő, azt latolgatva, hogyan térhetne már a dolog lényegére.

— A törökök jól tartják magukat — mondja a főhadnagy visszavezetve vendégét az asztalhoz.

Pár pillanatig némán ültek együtt, míg végre a főhadnagy elérkezettnek látta az időt, hogy a következő szavakkal a kényes kérdés tárgyalásába kezdjen:

— Mikor érkezett Wandler ur?

— Ma reggel.

— Nagyon örvendek, hogy itthon tetszett találni. Én tudvalevőleg délutáni és éjjeli szolgálatban vagyok, úgy, hogy a lakás egész nap üres, így aztán abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a

nagyságos asszonynak felajánlhatam a lakásomat. Itt az én lakásomon egész prágai tartózkodása alatt senki sem háborgatja önagságát. Persze a régi ismeretség...

A komlókereskedő felsőhajtott:

— Katy borzasztóan furcsa asszony. Főhadnagy ur kérem, fogadja leghálásabb köszönetemet mindazért a szíveségért, amit érte tenni méltóztatott. Csak úgy, minden ok nélkül eszébe jut Prágába utazni és már Prágában is van. Itt az ideje, hogy idegei gyógykezeléséhez lásson. Én üzleti ügyekben utaztam és mikor megjövök, hát üres a ház, Katy eltűnt...

A komlókereskedő kedélyes mosolyt erőltetve az arcára, megfnyegette ujjával tévelygő feleségét:

— Azt hitted, úgy-e, hogyha én uton vagyok, akkor te is utazgathatsz? Persze nem gondoltál arra...

A főhadnagy látva, hogy a beszéd kellemetlen fordulatot vehet, ismét a haditérképhez vezette az intelligens komlókereskedőt és az aláhúzott pontokra mutatva mondta:

— Elfelejtettem önt egy módfelett érdekes körülményre figyelmeztetni. Erre a nagy hajlásra szeretném felhívni figyelmét, itt, a délnyugati frontszakaszon, ahol ez a hegyecsoprt fontos hídft képez.

Ennek a vasutvonalnak a lezárásával, amely a hídft az ellenség nagyon fontos védelmi vonalával köti össze, tulajdonképpen elvágjuk az ellenség jobbszárnyát az északi hadseregtől a Visztulán... Nemde világos? Mit szól hozzá?

A komlókereskedő kijelentette, hogy ezekután az egész helyzet teljesen világos előtte. De mivel taktikai érzékében nem nagyon bízott, attól tartva, hogy véleményét sértésnek vehetik, inkább visszautlt helyére és tapintatosan a következőket mondotta:

— A mi komlónk a háború miatt elvesztette külföldi piacát. Franciaország, Anglia, Oroszország és a Balkán a cseh komló számára elvesztett terület. Még Olaszországnak szállíthatnánk komlót, de attól tartok, hogy Olaszország is bele fog keveredni a háborúba. De ha mi győzünk, az árakat magunk fogjuk diktálni, ez világos!...

— Olaszország meg fogja őrizni a semlegességét — felelte a főhadnagy megnyugtatóan. — Ez kérem...

— Na kérem, de miért is nem ismeri el Olaszország, hogy ő háromszoros szerződéssel lekötötte magát Ausztria-Magyarország és Németországhoz? — tör ki a komlókereskedőből egyszerre az elkeseredés, mint akinek egyszerre hullott a fejére minden: a komló, az asszony és a háború. — Elvártam volna, hogy Olaszország megtámadja Franciaországot és Szerbiát! Rögtön vége lenne a háborúnak: A komló mind megrohad már a raktárainban, az export a nullával egyenlő és mindennek tetejébe Olaszország semleges marad nekem. Hol van az olasz külügyminiszter, Marquis de San Giuliano? Mit csinál ez az ur? Alszik, vagy mi? Tudja ön, hogy mi volt az én évi forgalmam a háború előtt és milyen most?

— Ne higgye kérem, hogy én nem kísérem figyelemmel az eseményeket — folytatja dühös pillantást vetve a főhadnagyra, aki nyugodtan eregette a füstkarikákat a szájából. — Miért mentek vissza a németek akkor a határra, mikor már Páris alatt voltak? Tudja, e ön, hogy ott Combresnél

Bukarest - Temesvár - Budapest - Bécs

között hetenként rendes kurirjárat közlekedik. Bármely küldöncszolgálatot és megbízást elvállal, azt pontosan elintézi: PINKERTON BOY iroda, Timișoara (Temesvár) Belváros

három olyan sörgyárat perzselték le nekem a földig, ahová én évente több, mint ötszáz zsák komlót liferáltam? És a Vogézekben is leégett a Hartmansweiler-féle sörgyár, a niederspachi sörgyárat Mülhausen mellett szintén a földdel egyenlővé tették. Ez kérem az én üzletem számára évi ezerkétszáz zsák komlóvesztést jelent. A németek hatszor ütköztek meg a belgákkal pont a klosterhocki sörház mellett, ez szintén háromszázötven zsák komlóvesztést jelent évente...

Tovább már nem tudott beszélni az izgalomtól. A feleségéhez lépett:

Katy! Te pedig azonnal jössz velem! Egy-kettő, öltözködj!

— Engem nagyon felizgatnak ezek az események — mondotta kis idő múlva, bocsánatkérő hangon. — Régebben mindig nagyon nyugodt voltam.

És amikor őnagysága kiment a szobából, csendesen odaszólt a főhadnagynak:

Nem először csinál ez nekem ilyesmit. Egy évvel ezelőtt valami gyakornokkal utazott el, valahol Zágrábban akadtam rá. Ez alkalommal a zágrábi városi sörházakkal nagyon jó üzletet csináltam hatszáz zsák komlóra. Bah, régebben az egész délvidék direkt aranybánya volt. És ma? ma a tönk szélén állok.

Miközben rágyújtott a főhadnagynak egy újabb cigarettájára, kétségbeesett hangon jegyezte meg:

— Egyedül Varsó kétezerháromszáz zsák komlót vásárolt tőlem. Képviselőjük minden évben meglátogatott. Kétségbeejtő állapot. Még jó, hogy nincs gyerekeim...

A beszédnek ez a logikus befejezése a sörgyár képviselőjének látogatásával és a gyermekhiánnyal, a főhadnagyot mosolyra kényszerítette, amit a komlókereskedő azonnal észre is vett és tovább folytatta előadását: a sörgyárakról.

A szomorú csöndet, amit a komlókereskedő beszéde követett, Katy asszony törte meg:

— Mit csinálunk a kofferekkel?

— Majd elszállítjuk, Katykám — mondta a komlókereskedő örövendve, módfelett boldogan, hogy kellemetlen jelenetek nélkül oldhatta meg a nehéz problémát.

— Ha pedig még vásárolni akarsz valamit, kedvesem, akkor

ideje, hogy induljunk. Kettő negyvenkor megy a vonatunk.

Mind a ketten szívélyesen bucsuzkodtak el a főhadnagtól. Az intelligens komlókereskedő olyan boldog volt, hogy a dolog ennyire simán ment, hogy az előszobában a következő szavakkal köszönt el:

— Főhadnagy ur, ha isten őrizz, megsebesülne a háboruban, úgy jöjjön csak hozzánk az üdülési idejére. Tőlünk telhetően gondját fogjuk viselni.

Amikor a főhadnagy bement a hálószobába, ahol előbb Katy asszony elkészülődött az utra, a mosdószekrényen egy papirost talált és négyszáz koronát. A papi ron a következő üzenet állott:

„Főhadnagy ur! Ön nem védett meg engem a férjemtől, ettől az idióta majomtól. Megengedte, hogy magával cipeljen, mint valami koffert, amit az ember a lakásban felejtett. Sőt olyan kifejezést engedett meg magának, hogy ön felajánlotta vendégszeretően a lakását. Azt hiszem, hogy ittartózkodásom nem került többbe a mellékelt négyszáz koronánál, amin kérem, hogy osztozkodjék a puccerjával.”

A főhadnagy pár percig csodálkozva bámult a levélkére, majd csendesen elszakította. Nevetve nézett a mosdóasztalon hagyott pénzre, miközben észrevette, hogy a nő ott felejtette felindulásában a fésűjét, amint a tükör előtt a haját igazgatta. A fésűt betette a házi muzeumába a többi emléktárgyak közé.

Svejk déltájban jött vissza. Egy farkaskutyát keresett a gazdájának.

— Svejk, — mondta a főhadnagy — magának szerencséje van. A hölgy, aki nálunk volt, már el is utazott. A kedves férje-

ura elvitte tőlem. És minden szolgálatért, amit maga teljesített őnagysága ittléte alkalmával, 400 koronát hagyott itt a maga részére. Persze ezt meg kell köszönnie a kedves férjének irandó levélben. Azért a férjének, mert ez a pénz az ő pénze, amit őnagysága az utazásra vett magához. Én diktálom majd a levelet.

És a főhadnagy diktált:

„Mélyen tisztelt uram! Legyen szíves átadni kedves nejének szívélyes köszönetemet azért a négyszáz koronáért, amit őnagysága számomra hagyott itt azokért a szolgálatokért, amiket én őnagysága Prágában való tartózkodása alkalmával teljesítettem. Mindent, amit őnagyságának tehettem, szívből tettem és épp ezért nem fogadhatom el ezt az összeget, amit mellékelve küldök vissza...”

— Csak írja tovább, Svejk. Mi a fenét forgolódik itt? Hol is hagytuk abba?

— Mellékelve küldök vissza — mondja Svejk reszkető, tragikus hangon.

— Jól van: Mellékelve küldöm vissza, biztosítva önt legmélyebb tiszteletemről. Szívélyes üdvözlétemet küldöm a nagyságos aszszonynak, kézcsozómmal együtt.

Svejk József

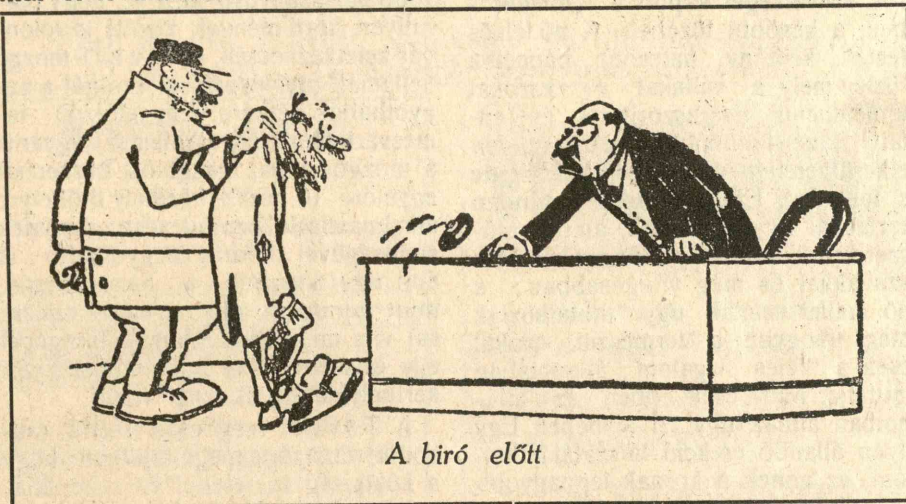
Lukás főhadnagy ur tisztiszolgája

— Megvan?

— Alássan jelentem, főhadnagy ur, a dátumot nem tetszett még rádiktálni.

— 1914. dec. 20-án. Így. Most írja még a borítékra a címet és vigye el a póstára a négyszáz koronával együtt és küldje el a pénzt is ugyanerre a címre.

Lukás főhadnagy vigan füttyözni kezdte az „Elvált asszony” című operett egy áriáját.

A bíró előtt

A dekoltaás története

Iria: Bán-dor

A Renaissance divatjának egyik legfontosabb következménye a női mellek feltárása volt a férfiszemek előtt. Mert a nők ebben a korban teljesen dekollettálva jártak, nemcsak ünnepélyes alkalommal, hanem a házbán, az utcán, a templomban, stb. is.

Ebben a gáláns korban gyakran nem is tudtak eleget mutatni ebből az áruból a férfiaknak. Itt azonban egy nagyon fontos különbséget kell tennünk és pedig a meztelen mellek és a leleplezett mellek között. A Renaissance meztelen melleket mutatott a szemeknek; fedetlenül hagyta a melleket mint az arcot és kezeket. És ez teljesen organikus, mert azaz függ össze, hogy az összruházat csak dekorációja volt a meztelen testnek.

Az abszolútizmus kora a meztelen mellek helyébe a leleplezetteket hozta. Mert az asszony speciálisan melleinek báját akarta megmutatni a férfiaknak, — „tudom, hogy látásuk izgalomba hozza az érkeiket és mert ez az én szándékaimnak is megfelel, azért megmutatom nektek ebben az állapotban” — ez minden asszony titkos önvallomása. Tehát egy nyílást csinál elől a ruháján, dekollettálja magát, szétnyitja a ruháját felől, mint bizonyos körülmények között a szoknyáját, hogy a lábszárait megmutassa. A leleplezett mellek különleges hatását pedig úgy érik el, hogy amit a renaissance korban csak megmutattak, azt formálisan felajánlják a férfiaknak.

Hogy ezt lehetővé tegyék és egyáltalán más testtartást ne engedjenek meg a nőknek, a magas cipősarok szövetséget kapott a „mieder”-ben, a későbbi fűzőben. A nő felsőtestét kemény halcsont páncélba fűzte, mely a vállakat és karokat kíméletlenül visszazsorította és ezáltal annál feltűnőbbben és ugyanilyen elkérülhetetlen módon kidüllesztette a melleket. Ezáltal a mellek minden tartásnál úgy látszottak, amint előszeretettel látni szerették azokat. Más szavakkal és még világosabban: a nő mellei ezáltal úgy mutatkoztak meg, ahogyan a természet azokat csak a kéjes izgalom állapotában mutatja. Mert csak ebben az állapotban állnak úgy fel a mellek. Egy ilyen állandó erekció látszatát felkelteni, ez ennek a kornak legnagyobb szépségkövetelménye.

Tivoli mozgó

Temesvár kulturális élete egy kedves, szimpatikus jelenséggel szaporodott: megnyílt egy új mozija, a Tivoli mozgó, mely szerencsére nem a város privilegizált égisze alatt működik, hanem vállalkozó szellemű emberek vezetése alatt áll, tehát minden remény megvan arra, hogy a Tivoli mindazt pótolni fogja, ami a többi mozikban eddig nem sikerült! A Tivoli már külsőleg is egy kedves, intim szórakozó helyet árul el. Belülről először egy mályvaszinben tartott előcsarnokba lép a vendég. Jobbkéz felől hatalmas üvegajtók vezetnek a büfébe. Frappáns világítási effektusok törnek meg a halványzöld festésű falakon. Ez a terem intim hatása bárnak van kiképezve, ahol minden szombat és ünnep előestéjén táncestély lesz egy táncanár irányítása mellett. A zenét a hatalmas hangszóró szolgáltatja. Ezeken az estéken a mozielőadás és a táncvestibülbe való belépés egyúttal csak 25 leibe kerül. Ezek után el lehet képzelni, hogy a Tivoli-esték népszerűek lesznek és a társaság elitjét fogják magukhoz vonzani. Maga a mozi terem igazán kellemes meglepetés. Mindenekelőtt teljesen modern. Világos, a szemet megnyugtató színek, sima, egyszerű formák és vonalak, hatásos díszítések dicsérik a tervező Liuba Kornél ipariskolai igazgató művészi és Sinkovics Dezső tanár festészeti ízlését és képességeit. Minden részletre gondoltak a tervezők. A nagy mozi terem, mely 600 ülőhelyet foglal magában, szelíd lejtőben emelkedik a hátul fekvő páholyokig, úgy hogy minden néző egyformán jól láthat, három széles kereszt- és egy középen húzódó hosszfolysó kizárja, hogy bármilyen körülmények között is tolongás keletkezhesse. A Tivoli-mozgó kellemes meglepetéssel szolgál a nagyothallók részére. Egy előkelő temesvári patricius ajánlatára ugyanis a mozgósínház igazgatója beszerzett egyelőre 10 darab, bármely ülőhelyre alkalmazható berendezést, melynek segítségével bármely nagyothalló is épp úgy élvezheti a hangosfilmet, mint mindenki, aki normális hallással van megáldva. A hangosfilmgépet egy önszerkezettel a teremből a nyári kerthelyiségbe át lehet vonni.

A Tivoli még csak 1-étől működik, de máris megállapítható, hogy a közönség szeretettel és szimpátiával fogadta a Józsefváros új moziját,

ami kétségtelen jele annak, hogy a Tivoli Temesvár legnépszerűbb szórakozóhelye lesz. Ezt különben garantálni fogják azok a nagy gondal összeállított filmek, amiket a Tivoli állandóan műsoron tart!

3 nap alatt eltűnt: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vágogonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-út 33
Telefon 326. 52

Alkalmi

ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órák és ékszerésznél

Timișoara IV. Str. Iancu
Văcărescu 25 (Bemgasse)

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász

Timișoara, Belváros, Rezső-ucca

Elsőrangú víz és vasodolálás
Férfi és női manikűr

Ha Pestre jön

látogassa meg a párisi mintára
berendezett intim

Pápa tejivót

500-féle külföldi illusztrált ujság.

Ferencz-körut 10.

BOSZÁK ALBERT

műköszörűs. Temesvár IV. Bem u. 30.

Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

Ha Pestre jön

okvetlen keresse fel saját szalon-
jában manikűröző és masszírozó
fiatal urileányokat.

Budapest, Kazár-ucca 16. l. e. 2.
Lépcsőház. — Andrassy ut sark (28)

**MINDEN HÁZNÁL
LEGYEN**

HA NINCS - AKKOR VEGYEN!

WALTRICH
női és férfi fodrász
Timișoara, Gyárváros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.
Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, víz hullám stb. (13)
Nőknek külön bejárat úgy Fő-
uccai, mint a Kossuth-téri ol-
dalon. — Szolid árak

PODRÁTZKY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**
TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

Haját csakis „**Nicopon**”-nal, az ideális folyékony kátrány-
samponnal mossa; megakadályozza a hajhullást és korpaképző-
dést. (orvosilag ajánlva). Próbátüveg 20.— Lei többszöri mosás
részére. [32/3]

Szép, fiatal és üde arcbőrnek örvendenek azon
hölgyek, akik „**de Beauté**” (szépitő) különlegességeket
használnak; „**de Beauté**” szappan 25.—, „**de Beauté**” arckrém
(zsíros arcbőr részére) 35.—, (száraz arcbőr részére) 45.—,
ráncok ellen 55.—, massage-krém 55.—, mitesszerek ellen 55.—
Lei; „**de Beauté**” puder 15.—, 50.— Lei. Főlerakat „**NICO**”
Laboratorium, Timișoara, Dózsater 4. — Kérjen utasítást arc-
szépségápolásról és testápolásról ingyen és bérmentve. —
Képviselők magas rabatt mellett felvétetnek.

I G I E N A

fest, mos, tisztít

Parfumeria Kertész Lajos Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.
Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

MAJTHÉNYI KÁROLY vízvezeték, villany- és
csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Speciális szemüvegek

orvosi rendeletre is, órák, ékszerek, látsze-
részeti cikkek és azok szakszerű javítása.
Versenyképes, olcsó árak. — Alapítta ott 1908.

„**Elvetia**” VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-ucca 5/36.

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:

Rácz Andrásnál

Timișoara, I. Str. Primăriei 8

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárváros

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Dolly

krém
puder
szeplővív

Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timișoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

Venus fürdő

régebben Császárfürdő

Villamos megálló

Nyitva reggel 7-től este 11-ig

Állandó gyógyfürdők

— Kádfürdő 20 lei —

A tulajdonos

Timișoara (Temesvár)
Józsefváros, Bonnáz u. 20.

Mai naptól kezdve:

Hawayi éjszakák

100%-os német beszélő film

Főszerepekben: Werner Fütterer, Eugenia Kais Arowa, Fee Malten

— Monopol Favorit film Timișoara —

Helyárak: 35 ~ 10 leig

Minden szombaton és ünnep előtti napon a rendes mozielőadás után újabb előadás **parkettánccal 25 leies egy-ségárak** mellett.

JUGOSZLÁVIAI olvasóink részére ritka vásárlási alkalom:

Káviár

1931 év I. fele 1—26. szám, 520 oldalon, kemény diszkötésben, komplett összeállításban, a „Nőuralom” c. páratlanul érdekes regénnyel

200 dinár bolti ár helyett: dinár 80.—

Káviár

1931 év II. fele 27—52. szám, 544 oldalon, kemény diszkötésben, komplett összeállításban, az „Orosz cári balett titkaiból” c. szenzációs cikksorozattal

200 dinár bolti ár helyett: dinár 80.—

A két vaskos kötet ára 1064 oldalon, 400 Dinár bolti ár helyett:

Dinár 160.—

Utánvét mellett, vagy az összeg előzetes beküldése ellenében azonnal szállítja a vezérképviselő:

Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl. Zavod,
D. D. Podružnica SUBOTICA, II.